

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας, καὶ ἐπέτιμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν ποιήσωσιν αὐτόν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·

Ἴδου ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῆκος τὴν κρίσιν καὶ τῷ ὄνοματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, ἀκολούθησε τὸν Ἰησοῦ πολὺς κόσμος καὶ τοὺς ἐθεράπευσε ὅλους, καὶ μὲ ἀύστηρὸν τόνον τοὺς διέταξε νὰ μὴν τὸν φανερώσουν, διὰ νὰ ἀληθεύσῃ ἐκεῖνο, ποὺ εἶπε ὁ προφήτης Ἡσαΐας:

«Ἴδου ὁ δοῦλος μου, τὸν ὁποῖον ἐδιάλεξα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς τὸν ὁποῖον εὐαρεστήθηκε ἡ ψυχὴ μου. Θὰ τοῦ δώσω τὸ Πνεῦμα μου καὶ θὰ διακηρύξῃ δικαιοσύνην εἰς τὸν ἔθνικό κόσμον. Δὲν θὰ φιλονικῆ, οὔτε θὰ φωνάζῃ, οὔτε θὰ ἀκούῃ κανεὶς τὴν φωνὴν του εἰς τὰς πλατείας. Καλάμι ραγισμένο δὲν θὰ τὸ σπάσῃ καὶ λυχνάρι ποὺ καπνίζει δὲν θὰ τὸ σβήσῃ, ἕως ὅτου κἀνῃ τὴν δικαιοσύνην νὰ νικήσῃ. Καὶ στὸ ὄνομά του ἔθνη θὰ ἐλπίζουν».